

Podavatel:
Sdružení Čechů z Volyně
a jejich přátel
Na Hřebenkách 20
150 00 Praha 5

O.T.

P.P.
101 712/2000
110 06 Praha 06

1 ks

Adre

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

Slovenské národní povstání a volyňští Češi

57 let uplynulo od největšího povstání lidu na okupovaných územích Německem - Slovenského národního povstání.

Partyzánské hnutí se rozvinulo již od konce roku 1943. V létě 1944 osvobozenec boj vystupoval v pravidelné partyzánské výzvě. Těžitější povstání bylo určeno do středního Slovenska v operačním trojúhelníku: Brezno nad Hronom - Banská Bystrica - Zvolen. Slo o hornatý terén, který byl výhodný pro vedení boje s technickou přesností nepřítel.

Slovenské národní povstání vypuklo 22. srpna 1944, kdy slovenská vláda pozvala k potlačení partyzánského boje německou armádu. Německému velení slo také o zabezpečení týlu bojujícího vojsk v Polsku a Rumunsku. Německá armáda zasadila do boje všechny síly, které mohla soustředit.

Oz začátku poskytl rozhlasovou pomoc Slovenskému národnímu povstání Sovětský svaz a to dodávání zbraní, přesunem 1. čs. stíhacího pluku a 2. čs. paradesantní brigády přímo na Slovensko. Rozsáhlou pomocí bylo i urychlení zahájení Karpatko-Dukelské operace a to již 8. 9. 1944. Tím byla oslabena německá armáda určená k polacleení Slovenského národního povstání a umožněno tak další odpor partyzáckých sil s centrem Banská Bystrica.

62 dní trvaly urputné boje s německou armádou a po bohotiskovém oddíly Hlinkovy gardy. Bojovalo se při Střeň, Tělgartu, Čeremošní, Bílém Potoku, Hronské Dúbravě, Kráľovanech a mnoha dalších bojištích.

18.-20. října 1944 házajílo 7. německých divizí soustředěný útok na operační prostor 1. čs. armády na Slovensku, který se v urputných bojích postupně zmenšoval. Za této situace bylo možné jen jedno, přejít na partyzánský způsob boje.

V SNP bojovalo celkem 200 partyzáňů, 60.000 partyzáckých vojáků, 3.000 sovětských, 700 madarských, 300 rumunských a desítky českých, polských a českých partyzáňů.

Partyzáni sestupovali z povaleckou armádou vydali v bojích SNP více jak 40.000 německých vojáků, zničili asi 100 železničních a silničních mostů, 60 nepřátelských letadel, 283 vlaků a množství jiného vojenského materiálu.

Volyňští Češi, kteří tvrdili většinu sil 1. čs. armádního sboru v bojích Karpatko-Dukelské operace přímo pomohli Slovenskému národnímu povstání. Také byli mezi prvními, kteří překročili čs. státní hranici.

Jako volyňští Češi a velitel jednotek 1. čs. armádního sboru jim měl možnost podletit se v bojích na pomoc SNP. V průběhu bojů na Slovensku jame se setkávali a společně bojovali s vojaky 1. čs. armády na Slovensku a partyzány.

Volyňští Češi se také podíleli na hlučivých průzkušných vyslaných větrem 1. čs. armádního sboru, které obsazena německou armádou. Při těchto akcích bylo používáno přetísečné slovenským občanům, která trvají dosud.

Slovenské národní povstání pojnameno i moji rodinu ze strany otce Moraváka, která žila na Hané ve Vanovicích, okres Boskovice. Bratrancem Josef Labiš se skupinou chlapců z blízkých vesnic se rozhodli, že se zapojí do boje na Slovensko. Nevěděli, že do jejich odbojové skupiny se vloudí zrádce. Přesun na Slovensko měl být uskutečněn na nákladním křídlem automobilu spojovaném s další skupinou. Byli to však gestapáci. Po objezdu byla celá skupina zatčena, od-souzena a v Dřížďanech a popravena.

Volyňští Češi se podstatně podíleli v bojích na pomoc SNP a to jak na přistupech k čs. státním hranicím, tak i na území Slovenska. O rozsahu pomocí svědčí věkem obětí vlasteneckého měnění.

Miroslav Novák

Volyňské sympozium

Tradiční volyňské sympozium se bude konat dne 23. října 2001 v hotelu Legie - IV. poschodi (klubovna) od 9.00 do 15.00 hodin, Praha 2, Sokolovská, na téma:

Reemigrace a usidlování volyňských Čechů - aktuální otázky.
Oběrstvený zájšteno. Oběd v vlastních zdrojích.

Koordinátor prof. V. Dufek

A ono se to skutečně stalo...

Každé 1. září se vrácim do roku 1939. I když jsem byl jedenáctiletý kluk, vše jsem velice intenzivně prožíval. Teby záčala valka, která tak zamícha s plány našich rodiců a nás kladný zivot vyvrátila do základů. Během udatnosti byl tehdy velice rychlý, zprávy zu bojistů následovaly jedna za druhou a těžko se dalo věřit, že jsou pravdivé. Hned vtipál: Poláci v bitvě „na bagney“ a „Poláci od mora do mora“ byla na dosah ruky. Ovšem intenzivní německé bombardování měst a hlavně blízkého zelezničního uzlu v Koweliu svědčilo o něčem jiném.

Jednou, když předtím že Sověti překročili polskou hranici, priběh k nám strýc Adolf Ladvina (především zástupce wójta) s velice zajímavou zprávou. Hned od vrátek volal: „Jaroši, ty mi pořád nevěříš, ale hude to, jak říkám, teď se to všechno vzdá. Poláci a ti budou diktovat světu.“ Tatinek zabrul do vousů cosi neshodného, o polské si ale vylečil následující zprávu, aby svágra neuzrali.

Kdesi na jihovýchodě Polska přijel vlak. Znějeho ní nad ním zácladu kroužit letadlo, neodstoupilo je, ale mávalo křídly. Strojedouci to pochopili, že má zastavit a krátkou zastavu. Pilot se svým letadlem přistál vedle vlaku, překvapeně strojedoucemu řekl, že je z Čech a bojuje spojenci s Polákem. Strýcové, kteří k nám mezičlánkem přišli, přijali tuho zápravu v kelvou nedůvěřivou a různými poznámkami.

Co se tehdejší skutečně událo jsme si mohli letos, po téměř 62 letech, poslechnout v naší televizi, která vysílala významky našich válečných letců. Tento huláskový kousek byl dílem našeho letce četafe Josefa Františka. On a ještě několik našich letců neodjeli z Polska do Francie, ale zůstali bojovat v Polsku. V tom válečném zmatku jim velice často docházel benzín.

Při jednom takovém letu, když zase „mleli z posledního“, řet. J. František zpozoroval vlast s cistermami. Skutečně jej zastavil a strojvidci jménem „Prezidenta Rzeczypospolitej“ nařídil, aby zastavil v příští stanici. Polák nadšeně souhlasil a ve stanici začalo přečerpávání benzínu i do sudů od piv. Poláci s nadšením dávali sudy tomu „dzieleńmu Czechowi“, který jim pomáhá branit „Ojczyzne“. Četaf J. František mohl se svými kamarády počkat v boji s ne-náviděným nepřítelem. Benzin zatímn byl, ale začala chybět letadla. I v tomto případě jí přál štěstěna. Naši hrdinové objevili poklady ukryté polských letadel. Ty ovšem hildali ozbrojení Ukraineri, aby je mohli předat Rudé armádě, na kterou pak všechny teďek základ. Také v tomto případě si naši hoši poradili. Četaf J. František začal před uhlavními strážci předvádět své akrobatické kousky a uplně zaujal jejich pozornost. Kamarádi si zatím vzali co nejdovolenější, vylezlí, případě se k tisepěšnemu akrobatičku a zamířili do Rumunska.

Bojovou cestu válečného leteckého četu Josefa Františka popisuje ve své knize „Dywizjon 303“ polský spisovatel Arkady Fiedler. Kapitolu má název: „Sterzani František - diebler Czech“. Vyzdvívá ho jako nejeadatelnější letcecko eso II. světové války. Tato kniha vyšla roku 1943 v Londýně. V malém množství byla doprovázena do okupovaného Polska a zde vyšlo několik ilegálních vydání. Popisována hrdinství polských letců měla velký vliv na bojového ducha nepokořeného národa. Anglický vydavatel, kvůli většinu úspěchu, opatřil své vydání nápisem: „Jediná polská kniha, která byla napsána v cizíni a také vydána v okupovaném Polsku v roce 1943“.

Je nenahraditelnou škodou, že až dnes, po tolika letech, titlo hrdinového válečného nebeho, mohou svobodně využívat o svých zážitcích a vzpomínat na padlé kamarády. Jako první povídali zbraní před nepřítelem, zahrávali vlastní národa. Je na nás, abychom nedopustili, aby upadli v zapomenutí, o což se dnes mnogo lidí snaží.

Václav Kylaf

Návrat do vlasti po 120 letech

Vážení krajané, dovolte mi, abych připomněl desáté výročí návratu našich krajanů od Černobylu, kteří přijeli z Ukraineri o 44 let pojdě zde my. My jsme naši krajan v Krupech přivítali 18. 10. 1991, a byli jsme moc rádi, že všechny mluví česky. Po více než 120 letech pobytu v cizini si uchovali svoji českou řeč. Nejdříve přejedl se mně starosta Krupky Karel Ligr, s kterým jsem se dohodl, že všechny nebudu v Černobylu vymírat. Já jsem byl ujeml, že může být bez obav. Za rok jsem vitali mnoho kamarádů v Oseku a tam už starosta Karel Ligr řekl, že Černobyl v Krupech jde bezproblémově. Nynější tajemník Krupky pan Růžka řekl, že Černobyl jde pro pracovní a nejsou záhadou problémy. Po deseti letech mohu jenom říci, že naši krajané žijí klidným, spokojeným životem. Nenásel se žádný z nich, ať už z Krupky nebo Oseku, který by dělal nějaké problémy nebo nestudoval. Domovná se, že naši krajané po pracovní stránce mohou být příkladem i mnoha zdejším občanům.

Vážení krajané, přejeme Vám dle dalších let hodně

úspěchů, hodně štěstí, zdraví a hodně radosti z dětí a vnučat.

Za region Teplice Bižoušk

7/2001

ročník 11

ohledně umístění pamětní desky na bývalý evangelický kostel (dnes pravoslavnou církev), která by český i ukrajinský připomínala, že v obci žili Češi. Deska by měla být instalována snad již příští rok v rámci našeho dalšího zájezdu. U báťůsky jsme také nechali všechny dovezenecky věci, které nebyly určeny konkrétním příjemcům, aby se podle své úvahy rozdaly svým potřebným věřícím.

Příští den, kdy mělo být volno, jsme se po dohodě s paní Pánkovou a s řidičem rozhodli výrovnat několiké Lucka. Zájim jsem měl podvat na bývalou budovu České Matice, proslí jsem, že příš zde mohu prohlédjet i s památkou v historickém centru, především katolickou katedrálou a hradem. Právodržec, který nám umožnil výstup na hlavní hraniční vrch, vás všechny dovezenecky věci, které nebyly určeny konkrétním příjemcům, aby se podle své úvahy rozdaly svým potřebným věřícím.

Příští den, kdy mělo být volno, jsme se po dohodě s paní Pánkovou a s řidičem rozhodli výrovnat několiké Lucka. Zájim jsem měl podvat na bývalou budovu České Matice, proslí jsem, že příš zde mohu prohlédjet i s památkou v historickém centru, především katolickou katedrálou a hradem. Právodržec, který nám umožnil výstup na hlavní hraniční vrch, vás všechny dovezenecky věci, které nebyly určeny konkrétním příjemcům, aby se podle své úvahy rozdaly svým potřebným věřícím.

Příští den, kdy mělo být volno, jsme se po dohodě s paní Pánkovou a s řidičem rozhodli výrovnat několiké Lucka. Zájim jsem měl podvat na bývalou budovu České Matice, proslí jsem, že příš zde mohu prohlédjet i s památkou v historickém centru, především katolickou katedrálou a hradem. Právodržec, který nám umožnil výstup na hlavní hraniční vrch, vás všechny dovezenecky věci, které nebyly určeny konkrétním příjemcům, aby se podle své úvahy rozdaly svým potřebným věřícím.

Příští den, kdy mělo být volno, jsme se po dohodě s paní Pánkovou a s řidičem rozhodli výrovnat několiké Lucka. Zájim jsem měl podvat na bývalou budovu České Matice, proslí jsem, že příš zde mohu prohlédjet i s památkou v historickém centru, především katolickou katedrálou a hradem. Právodržec, který nám umožnil výstup na hlavní hraniční vrch, vás všechny dovezenecky věci, které nebyly určeny konkrétním příjemcům, aby se podle své úvahy rozdaly svým potřebným věřícím.

Příští den, kdy mělo být volno, jsme se po dohodě s paní Pánkovou. Doplodené jsme se ve všechni skupině ještě prolíčili odcovárování výkladem mého tatinka. Stoly u nenařadilého paní Kopeckého se znovu probhývaly pod typickými povídankami pochoutkami. Ještě jednou rychle do našeho domu k „našim lidem“, abychom se s nimi rozloučili. Ještě rychle do školy, kde pro nás děti připravily výstavku, třebaže byly prázdniny. Pan doktor Kafka ještě stihl odvézt Slávku Zákovou-Legnerovou a Slávku Kučerovou-Kalivodovou do Tuličova kde známým, na Sušabě k pomníku zavražděných Židů a také k jejich hvězdě učitelce Věry Maximové. Od plných stolu s nedopříjemnými skleničkami se nám všebe nechalo zpět do hotelu. Loučení u Kopeckého bylo plně ilotoví i pláče, protože nás pobyt v Kopeckéově byl vždycky krátký a někdy nevíme, kdo z nás se bude moct zúčastnit příštího zájezdu.

Pořádají doložené patřilo poslednímu nákuřpám, poslední návštěvě barvy, poslední procházce Kovlem a v poledne jsme již s litostí opouštěli Volyně.

Počasí nám tentokrát opět plálo, sluníčko svítilo celé dny stejně jak předloni a luhoboku do noční bylo krásné a teplo. Všechny večery v hotelu jsme trávili jako vždycky v hale ve čtvrtém patře, kde jsme si povídali, zpívali a vzájemně si o zážitkách. Někdy se nášem zájmem připojily i pokojškys, které nás po všechn našich pobytů uchovávaly za staré známé. Menší počet účastníků zájezdu byl možný v některých ohledech nevhodnou, ale na druhé straně asi vedl k našemu neformálnějšímu sblížení. Letos převedovali příslušníci generace, která se už na Volyni nenarodila, ale nás obdiv a dík patří právě generaci našich rodičů, která nás tak ochotně a bez problémů přijímá mezi sebe a která nás už poznávala Volyně. Jejich přistup vůči nám je o to obětavější a snad i doměřnejší, že „jejich“ Volyně, jak ji pamatuji, dřívina zmizela. Stejně jako nás předloňský pobyt, i ten letošní se zařadil k mým nezapomenutelným zážitkům.

Náš zvláštní poděkování patří paní Pánkové a její cestovní kanceláři. Zájedec pro nás uspořádal, třebaže jsme nezaplátili celý autobus, a po celou dobu dávala svoje schopnosti do našich služeb, ať šlo o formality na hranicích přechodů, o naši žádost navštívit Luck nebo o naši snahu prodloužit co nejvíce nás čas vyměněný pro pobyt v Kopeckéově i dobu našeho odjezdu z Kovelu.

Ji mi lito těch kupičovských rodáků, kteří svou účast na zájezdu zprvu slibili a potom odstekli, že s námi nesdíleli všechny naše zájisky a že se tak připravili o atmosféru plnou přeštěství, pospolitosti, smíchu i jistého sentimentu, kterou jsme „doma“ opět prožili. Věřím, že i jiní je to lito. Přílaž bych si, aby těm, kteří se chtějí zúčastnit příštího zájezdu, okolnosti nezabránily jejich podniknutou.

Jana Barešová-Fialová

ZPRÁVY Z REGIONU

Region Litoměřice

Náš region SCVP spolu s organizacemi ČSVP a ČSvP vzpomněl 56. výročí ukončení 2. světové války oslavou výročí a pomníkem umučených vězňů v byvalém koncentračním táboře Richard.

Těchto akcí se zúčastnil členové zmiňovaných organizací, zástupci Městského úřadu v čele s předsedou, slavnostní ráz akce dovořila čestná vojenská stráž.

Příběh akce Fidli a vzpomínkový referát přednesl zkušený organizátor a nejpopovolánský ředitel - přímý účastník osvobozených bojů na Dukle pík. v. Miroslav Šimek. Za doprovodu státní hymny, jednotlivé odbojové skupiny pokládaly k památníku květiny a s úctou a pietou se památky obětí kloboukem a květinou.

Totéž akce se odvážnou upomínkou věnovaly byvalým vězňům K. Richard a projev o utrpění vězna v tomto KIT dle osobních zážitků přednesl bývalý vězeň br. V. Hrubý.

20. 5. 2001 se členové našich organizací zúčastnili státní pietní akce Terezín - Terezín.

Tyto vzpomínkové akce pořádaly náš region každý rok. Reni to mnoho, ale v rámci našich možností není jiný způsob, jak projevit to vědomí, že nikdy nelze zapomenout. Za region Litoměřice - V. Suchoparová

Region Cheb

V našem regionu máme 75 členů. Příspěvek od SCVP máme 10 Kč z každého člena. Každý rok zasláme našim jubilantům ke kulatým a pátráváním výročím a po omtíštění letectech ozdobnou blahožertí. Věřim, že je to dělá radost. Proto chceme toužit cestou poděkovat těm členům, kteří přispěli drobnými dary na naši činnost.

Děkuji - za region Máčová, Zýval, Pancířová

Region Zátec

OZNAMENÍ

Přípravný výbor pro setkání krajanů z Novokrajavy oznamuje krajánům, že se podálo uskutečnit úpravu kolem památníku v Podbořanech. Současně děkujeme účastníkům květnového setkání za finanční příspěvky na tuto úpravu.

Za přípravný výbor Václav Strýcová, Zátec Panu Václavu Strýcovou za organizování úpravy kolem tohoto památníku děkujeme za Novokrajavku

Antonie Kramná

HLEDÁMÁ

pro účely poštovněhistorické studie

POLNI POŠTU I. ČS. ARMÁDNÍHO SBORU V SSSR

trojúhelníkové zálepkové dopisy,

obálky od dopisů, korespondenční listy apod., prohlížej vloženou poštou mezi Výměnu a frontou.

Pokud se vám taková korespondence dochovala, prosím o zaslání fotokopii nebo originálů. Veškeré náklady uhradím.

Ing. Bohumil Beránek.

Slovenská 739

563 01 Lanškroun

Tel. 0467/524077

VÝZVA

Zádům tímto o sdělení, zda žije někdo z rodiny Šírových z Malování na Volyni, odk. Mlynov. Jedná se mi zejména o Stážinku roz. Šírovou a rovněž Nanyku roz. Šírovou. Podejte prosím zprávu na adresu: Esterksová Helena, Budovatelská 9, 741 01 Nový Jičín, tel. 0656/710530

Dle hledání p. Macha, který bydlel se svým bratrem a rodinou v Julianě u Lucka. Starší bratr měl manželku p. Bruni roz. Valaskovou z Ledochovky, odk. Ostrožec. Mladší bratr navštěvoval starší manželku Biškovou, bydleli rovněž na Julianě blízko lesa, kde jsem u nich bydlela v 1943 i já v té době sedě, kdy byl ohořen můj život. Pokud někdo z bratrů žije a bydlí v České republice, ať se mi laskavě ozvě na výše uvedenou adresu

Helena Esterksová

HLEDÁMÉ

Vášené krajané, dostala se mi do rukou prosba rodiny Barber z Izraele o vyhledání zpětvrstvých kontaktů s lidmi, kteří jim byli napoměni v těchto válečných letech. Jedná se o rodinu Tichých, žijících

v roce 1947-50 na Ukrajině v obci Naprakovice a poté v Chomutově.

Odku roku 1967 nemají Barberovi o této rodině žádné zprávy a také nezajíží příjemnou obuv provdaných decer. Manželé z imenovali Tichy Nikolaj a Jarinka, dcery Malinka, Mazinka, (pravděpodobně to byly zdrobnělé Milenka a Mařenka?)

Jiřina Kačerová, Blatenčka 119, Chomutov 430 00

Dopis říjen 1998...

Vážená redakce,

dovolují si Vás požádat o zveřejnění mé žádosti, zda bych někde mohla zakoupit 3krát 1. díl knihy „Dějiny volyňských Čechů“. Mámi již 2. a 3. díl, ale první nám chybí.

Prosím, když se třeba z jiných regionů měl tento díl, nechť ho zašlema doboru v moju adresu: Chrounková Anna, Hlavni 11, 352 01 AS, region Chomutov.

Předem děkuji.

HLEDÁME

V rodině Šťastných v obci Hrabina u Hrušvice byly v době nacistické okupace Volyně zachráněny manželé Hana a Motí Krupoví z Varkovic, nyní žijíci v Izraeli. Podafilo se s nimi navázat styk a velmi prosí, aby se jejich zachránici nebo potomci, cíles alepso informátoři přihlásili na adresu: Jiří Hofman, 140 00 Praha 4, Lounských 8. tel. 02/414072 (večer). Na fotografii, kterou J. Hofmanovi zaslali, je jejich zachránce Šťastný (asi 25let) s klučinou asi jednorodným na klíně, jak spolu „hrájí“ na harmoniku.

J. Hofman

DULEŽITÉ SDĚLENÍ

Vzhledem k tomu, že celý náklad III. dílu Dějin volyňských Čechů byl během měsíce po vydání rozebrán, uvažuje Masarykova univerzita v Brně o jeho 2. vydání. Proto nechť všichni, na něž se nedostalo, nadále postaví souběžně objednávky prodejné skript Pedagogické fakulty MU, Poříčí 9, 603 00 Brno. Tyto objednávky busou uspojkeny počátkem roku 2002. Autor je vydavatel děkuje všem volyňským krajencům za jejich zajem.

Dok. Ph.Dr. Jaroslava Vaculík, Csc., vedoucí katedry

Ke zprávě p. doc. PhDr. Vaculíka z minulého Zpravidla nám došlo toto sdělení:

Chezma reagoval na zprávu p. doc. PhDr. Vaculíka, kde uvádí, že cena jedné knihy „Dějiny“ je 86,- Kč. Nám přísluší knihy, které jsme objednali pro naši úsek Studentka a okoli za 90 Kč. Po připočtení balného a poštovného včetně objednávky výšla cena jedné knihy cca 98 Kč. Dáváme vám všem našim členům, aby si nemyslili, že jsme se prodejem knih obohatili.

J. Barvíková, V. Mareš - Studenka

NAŠI JUBILANTI

Region Moravský Krumlov

V našem regionu oslavil 2. 7. p. Antonín Lössel z Dolenic 75 let, 22. 7. p. Vladislav Budek z Budek Hubinských, byt. Branisovice, 70 let, 18. 8. p. Pavla Simonková roz. Hodavová z Volkova, byt. Pohořelice, 84 let. Oslavencům dobré zdraví a osobní spokojenosť do dalších let přeje vedení regionu

Region Cheb

D. Štrválešti se v našem regionu dožívají kulatých a pátrávání výročí a po osmideseti týdni naši členové:

p. Emilia Vašinová z Volkova byt. Lužov 20. 7. - 86 let. P. Libuše Pancířová z Volkova byt. Vojskova 20. 8. - 65 let. P. Libuše Homonová z Dědové Hory, byt. AS, 8. 9. - 65 let. P. Václav Pernek z Volkova, byt. Veselob. 16. 9. - 84 let. P. Antonín Lešek z Lysiny, obec Olšany, 19. 9. - 82 let. P. Emilia Bačovská z Martinovky, byt. Dobrošov, 23. 9. - 81 let.

Všem jubilantům ve vše nejlepší, hodně zdraví a spokojenosť do dalších let přeje z regionu

Máčová a Pancířová

Region Praha

19. srpna t. r. se doží osmdesát let pan Bohuslav Anděl z Novin Českých, nyní bytem v Praze, příslušník Čs. sboru na Východní frontě. Za jeho dobrovolnou a laskavou pomocí všechny přeje pětadvacet a vše nejlepší manželka, dcery a vnoučeti. K přání se připojují i členové regionu Praha.

Irena Malinská

Region Broumov

Ve druhé polovině roku oslavili a oslavili narodeniny pět členů: Marie Iljuková z M. Zubovštíny 5. 7. - 55 let. Stanislav Černý z M. Zubovštíny, 29. 7. - 60

Český Malín

- Lidice volyňských Čechů

Putovalním místem se pro volyňské Čechy stál hřbitov v bývalém Českém Malině na Volyni. Stojí tam důstojný památník připomínající tragédii této české obce, k níž došlo 13. července 1943.

Také v tomto roce v den 58. výročí jejich vypálení a vyvraždění všechny ohystatelstva německými okupanty západní Ukrajinu tam početná skupina našich krajanů uctila pietním aktém památku neviných obětí nacistického násilí a ořešené zvále. Zájedl tradičně zajistil cestovní kancelář paní Marie Pánkové ze Žatce. Pietní akt se v hojném počtu zúčastnil rovněž místní ukrajinský občan, představitel obce i okresní správy. Její zástupkyně paní Ludmila Martynová pronesla velmi přátelsky laděný projev. Panychidlo sloužilo dvanáct pravoslavných duchovních. Také v projekt jeich představitelé vyznali velmi vše a upřímně.

O týden později 20. července se podobná pietní vzpomínka konala u pomníku před hřbitovem v Žatci závratujícími bolesti a utrpení obyvatel této mučednické obce. Památník, který byl ze sibírkou krajanů z celé ČSR postaven v roce 1958, byl nedávno zašluhov městským úřadu v Žatci renovován a proslídi, v němž je umístěn, aby byl rovněž upraveno. Organizační akce, která měla mimořádně důstojný rámcem, pořád i příručně, byla Sdružením Čechů z Volyně a jejich přátele, dále Československou obcemi legionářskou, Českým svazem bojovníků za svobodu, arcidiecézským úřadem pravoslavné církve Severočeského regionu, Městským úřadem a veřejnosti posádky v Žatci.

Jíž dlouho před zahájením vlastního programu se sjížděli volyňští krajané ze všech regionů Čech, Moravy i Slezska, z blízkého i dalšího okolí a přičázeli občanům ze Žatce. Byla také pozvána daň oficiálních hostů, z nichž se dostavili senátor ing. Havlíček, poslanec Ing. Starec, v zastoupení předsedy ČSOL generál Špačka mistropedagog plk. Přibyl a tajemník plk. Chejstovský, starosta města Žatce Ing. Jiří Farkota, za ČSBS a ČSOL v Rakovníku plk. Bartoš a plk. Vaněk, za ČSBS a ČSOL v Rakovníku plk. Chudoba a plk. Paroužek. Arcidiecézský úřad pravoslavné církve zastupoval arcibiskup pražský a českých zemí Vladislav Krystof spolu s ThDr. Šuvárským, ThDr. Křivkou, ThDr. Jachůnkem. Přítomni byli rovněž zástupci ukrajinského a ruského velvyslanectví vojenský atáše Ukrajiny plk. doc. dr. Michal Lysákovič, Csc., a zástupce vojenského atáše Ruské federace plk. Oleg Avrinskij. Celostátní výbor Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátele zastupoval jeho předseda plk. prof. MUDr. Vladimír Dufek, Csc. Organizační pietní aktu zajišťoval velitel žatecké posádky.

Za příznivější počasí byl program pietního aktu zařazen přesně v 10 hodin položením věnčů k pomníku. Věnce položili za znaky vojenských zástupců všech pořadujících organizací, oficiální hosté a delegaci jednotlivých regionů. Byly mezi nimi i poslední žijící přímý svědek malinské tragédie Bohumil Filipček ze Žatce.

Působivě komponovanou panychidlo za zesnulé malinské mučedníky sloužili pravoslavní duchovní. Bezprostředně po cirkevní obřadu navázal projekt bývalého předsedy Svatou Čechu z Volyně a vedoucího redaktora Věrné stráže Jaroslava Chudoby. (Projekt uvedeme samostatně v některém z příštích čísel).

Program pietního aktu k 58. výročí malinské tragédie byl ukončen státní hymnou České republiky doprovázenou salavní čestné stráže, které mimořádě evokovaly děsivé vzpomínky na výstřely ze samopalů, jež před lety zazněly v českých Lidičkách v Kladně i v Českém Malině na Volyni.

Účastníci vzpomínkového shromáždění se potom sešli ke společné obřudu a přátelemu posazené ve vojenském kulturním zařízení žatecké posádky. Tam je uvítala vedoucí žateckého regionu paní Marie Pánková, pozdravila starosta královskohorského města Žatce Ing. Jiří Farkota a rovněž poslanec Ing. Starec. Při této přiležitosti předseda Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátele Vladimír Dufek podal zverbalnou informaci o přípravě k nověmu vydání tiskem Kroniky Českého Malině s doplnkem a upřesněním údajů vztahujících se k této tragické historické události v polohách dějiných volyňských Čechů.

Jeho dlouho po ukončení pořádala se v sále živé povídání, vzpomínalo, setkávali se přáteli a známi, vyjádřovalo se přání a naděje, že to nebylo naposledy.

Jaroslav Chudoba, Milostin

Setkání

11. setkání rodiny Čapků ze Strakova na Volyni, jak znala pozvánka, kterou jim ohradila, se konalo 30. 6. 2001 v obci Kravokovec na Rakovnicku, na zahrádce venkovského hostince těsně blízkostruhy hradek Kravokovec.

Nutno doplnit, že krajina je tam velice malebná již svým výrazným reliéfem, zdrovou zelení a okolními lesy, což spolu s právě vydatným počasím přispělo k přjemnému prožitku tohoto dne.

Organizační akce pan Vladimír Odstrčil z Brna a pan Rostislav Menzel z Rakovnicka se rozložily poskytují podruhé přilehlost košářský větvitý rodou Čapků se sejti, pobesedovat a objevovat možná i neznámé skutečnosti.

Slibný program byl znám již z překně vypracované a náležitě informující pozvánky.

Od 13 hodin se začali scházet Čapkové - samozřejmě že spíš jen potomci a přibuzní - do pokrově uprostřed prostoru již zmíněné zahrady, kde stoly rozestavěny do stinné stromů a sluncemžluté byly již bohatě prostřeny pěstevným plátnem misáni salající ještě teplou a neodolatelnou vlnou rožněného vepřového a také jinými masnými i cukrářskými výrobky. Slabé víze poskytvala též místa - v jednom rohu zahrady itulný kontejner pro živou hubu vedle tančného prostoru a v druhém rohu pohled do prostoru, mizerného modravým dýmem a využívajícím vlnu táborku, kde se rozházela. Hosti byli organizátory mítě vitání a zváni ke stolu.

Ve všeobecně zábavě bylo diskutováno, samozřejmě mino jiné, o rodových a rodinných záležitostech. Pozoruhodný zájem o rodové kořeny projevil pan Jaroslav Stejskal, synovec Rostislava Čapka padlého na Dukle, který ve svém bádání o plovodu dosel až ke 22. pokolení předků z jedné strany. Z druhé strany ustnou na nejmenším místě v Čechách, odkud emigrovali na Volynь tenký pan Václav Čapek, který svým jednotlivým poklony založil rodoklán na Volyni. Za účelem lepší orientace pořídil pan Vladimír Odstrčil přehledné grafy a věnování tohoto rodu a uspořádal setkání rodáků měla napomoci získání dalších potřebných informací.

Starí pamětníci rychle užívají a bohužel, pak už nevídají co všechno získat a využít.

Jásem nejmenší z kořenů rodou Čapků, ale protože u nás ve Strakově žilo Českých rodin a jejich přibuzní, očekávala jsem, že aspoň někdo z mych známých, mimochodem, pan Vladimír Odstrčil, tam už NO, nebyl, aby ja poslal, že jsme si mohli s některými potomky Čapkový, se kterými jsme se sice, vzhledem k věkovému rozdílu, neznal, možná jen nepřímo zavzpomínat, neboť Straklov Český název známý byl.

Také jsem se tam setkala se studijněm rodákem panem plk. v. v. Josefem Zeleným, který se však byl ze Strakova odstěhoval, takže jsem ho dosud osobně neznala. Svoji vojenskou dráhu začal po absolvování základní školy v Irbissi v hodnosti podporučíka a během všechny nasazení byl pověřen vysokými a z povodněmi funkci náčelníka štabu i v letidlech 1. pluku protiletadlového dělostřelectva a po válce své zkušenosti předval na školách.

Měla jsem potěšení naléhnout, do jeho dechu vypracované rodinné kroniky, kde na začátku jsem četla překně zbrázděný významný vztah k Volyni. Mrežlo mne, že nebylo dosud často prohloubeno s fotografiemi a přečítat všechno ostatní.

Diskusi došlo i na téma hrůzlivých důsledků 6. válečného let. Z malé brožury „Z kroniky obce Rytměřice“, která kolovala mezi účastníky Oty Rytměřic, dlejdoucší dílny výklu v této obci na Moravě, kdy 6. 5. 1945, úplně na kraji tak těžce vybojované svobody, zahynulo 17 malinských chlapců smrtících k Holešovu a dál k vystoupené Praze směrem do vojenských atech. Byl to jeden z mnoha nesmyslných útoků zloříčí, fašistů hraných podem vráždění a maty za pronášou válku. Mezi římeno 17 československými bojovníky byl také straklovský řečník Žáček Čapek.

Ale nebylo jen smutné vzpomínání. O přijemnosti násladu ke starale dřevem novomřenou hudebnici hru na elektronickém kytrnu a klávesy a briliantem zpěvání krátkých písniček a sláglářů. Škoda jen, že tančení prostor zůstával malo využity. Snad v druhé části akce se to změnilo.

V mezičase byla uspořádána procházka ke hradu, kde na jeho pozadí byla pořízena společná fotografie.

Byle to velice pěkný strávený odpoledne, za což patří vynálezným a obětním pořadatelům a zájemcům, které se staraly, aby na stolech bylo stálé plno těch výborných dobrů, upřímný dík a přání stáloho zdraví a celámu pro další takové akce.

Nemohu nevpomenout, že díky tomuto setkání se domově doveděla, že v brožurce „Vzpomínka na rodství Straklov Český“ byly zjistěny nedostatky v seznamech dobrovolně přihlášených občanů do Svobodovy armády. Jedná se o nezaregistrované občany: rt. František Antonín, čet. Václav Vladimír, des. Václav Josef, svob. Kudrát Anton a voj. Kysela Antonín. Vzhledem k tomu, že coby vznikla zřejmě již v odvodní komisi a jiná oprava už není možná, dovoluju si upozornit, aby majitelé těchto brožurek, kteří si tuto poznámku přetočou, jména do seznamu připsali, eventuálně upozornili i další majitele knížek.

V. Suchopárová

Znovu v Kupičově, znovu doma

V polovině srpna tohoto roku vyletěli kupičovští rodáci a jejich potomci po dvaceté přestávce na již téměř tradiční týdeník cestu na Volyn, aby opět navštívili rodovou obec.

Predložené během cesty na Volyni a při návratu z návštěvy Kupičové jsou si silováni, že dnes roky se opět setkáme na dalším pravidelném zájazdu. Všichni jsme se těšili, že se zase uvidíme, protože pobyt na Volyni je pro nás vždy významnou příležitostí k delšímu setkání plnění radosti, vzpomínení a zpěvu k vžeměnnému popovídání. Ještě při naši jarní schůzce v Krásném Dvoře se zdálo, že zájem bude mít zásadní vliv na úspěch výpravy. Všechny zájemci přešly zájemně nekterým z nás zájazdu či jiné zájazdové důvody, aby se vydaly na cestu, takže jsme tentokrát nezaplnili celý autobus. Zavazadlový prostor autobusu je přesto opět naplněn věncem, které jsme na Volyně vezli lidem, o nichž víme, že pokádají naše pouta vnitřní. Skupina, která přijela ze Zatce, nás vyzvedla po polodni v Praze u hotelu Diplomat a další část cesty pak pokračovala do Bratislavské Olomouce na Český Těšín, kde přistoupili rodiče ze svého rodu. Naši rodáci se kramem v Čehách přejíždějí ještě malí polští rodilí, bratři Kryštof a Zdeněk Narovogovi. Většina Moraváků a oba Poláci jsou potomky siroče rovněžné rodiny Repků z Dážďova v sousedství Kupičova.

Noční přejezd Polska je zjevně nejnáročnější částí, ale zdejší v tomto ohledu odvedl dobro a hlavně rychlou práci, takže brzy ráno jsme již stáli na polsko-ukrajinských hranicích.

Pasové a celní formaity proběhly poměrně rychle díky obranění jednání naší pravidelné pišťákové a čavohlíkovej domě.

Naše hostitelé v Kovelu, v hotelu Lesní píseč, který je pokaždé naši základnou,

Po individuálně odpolením programu, který většinou zahrnoval výměnu peněz, první nákupe horšek či chalvy, nebo procházku městem, jsme se ráno vydali do výletu do východních domech naše malé lidé, kteří se všechny využívali v Kovelu, v hotelu Lesní píseč, který je pokaždé naši základnou.

Po individuálně odpolením programu, který většinou zahrnoval výměnu peněz, první nákupe horšek či chalvy, nebo procházku městem, jsme se ráno vydali do výletu do východních domech naše malé lidé, kteří se všechny využívali v Kovelu, v hotelu Lesní píseč, který je pokaždé naši základnou.

Po individuálně odpolením programu, který většinou zahrnoval výměnu peněz, první nákupe horšek či chalvy, nebo procházku městem, jsme se ráno vydali do výletu do východních domech naše malé lidé, kteří se všechny využívali v Kovelu, v hotelu Lesní píseč, který je pokaždé naši základnou.

Po individuálně odpolením programu, který většinou zahrnoval výměnu peněz, první nákupe horšek či chalvy, nebo procházku městem, jsme se ráno vydali do výletu do východních domech naše malé lidé, kteří se všechny využívali v Kovelu, v hotelu Lesní píseč, který je pokaždé naši základnou.

Po individuálně odpolením programu, který většinou zahrnoval výměnu peněz, první nákupe horšek či chalvy, nebo procházku městem, jsme se ráno vydali do výletu do východních domech naše malé lidé, kteří se všechny využívali v Kovelu, v hotelu Lesní píseč, který je pokaždé naši základnou.

Po individuálně odpolením programu, který většinou zahrnoval výměnu peněz, první nákupe horšek či chalvy, nebo procházku městem, jsme se ráno vydali do výletu do východních domech naše malé lidé, kteří se všechny využívali v Kovelu, v hotelu Lesní píseč, který je pokaždé naši základnou.

Po individuálně odpolením programu, který většinou zahrnoval výměnu peněz, první nákupe horšek či chalvy, nebo procházku městem, jsme se ráno vydali do výletu do východních domech naše malé lidé, kteří se všechny využívali v Kovelu, v hotelu Lesní píseč, který je pokaždé naši základnou.

Po individuálně odpolením programu, který většinou zahrnoval výměnu peněz, první nákupe horšek či chalvy, nebo procházku městem, jsme se ráno vydali do výletu do východních domech naše malé lidé, kteří se všechny využívali v Kovelu, v hotelu Lesní píseč, který je pokaždé naši základnou.

Po individuálně odpolením programu, který většinou zahrnoval výměnu peněz, první nákupe horšek či chalvy, nebo procházku městem, jsme se ráno vydali do výletu do východních domech naše malé lidé, kteří se všechny využívali v Kovelu, v hotelu Lesní píseč, který je pokaždé naši základnou.

Po individuálně odpolením programu, který většinou zahrnoval výměnu peněz, první nákupe horšek či chalvy, nebo procházku městem, jsme se ráno vydali do výletu do východních domech naše malé lidé, kteří se všechny využívali v Kovelu, v hotelu Lesní píseč, který je pokaždé naši základnou.

Po individuálně odpolením programu, který většinou zahrnoval výměnu peněz, první nákupe horšek či chalvy, nebo procházku městem, jsme se ráno vydali do výletu do východních domech naše malé lidé, kteří se všechny využívali v Kovelu, v hotelu Lesní píseč, který je pokaždé naši základnou.

Po individuálně odpolením programu, který většinou zahrnoval výměnu peněz, první nákupe horšek či chalvy, nebo procházku městem, jsme se ráno vydali do výletu do východních domech naše malé lidé, kteří se všechny využívali v Kovelu, v hotelu Lesní píseč, který je pokaždé naši základnou.

Po individuálně odpolením programu, který většinou zahrnoval výměnu peněz, první nákupe horšek či chalvy, nebo procházku městem, jsme se ráno vydali do výletu do východních domech naše malé lidé, kteří se všechny využívali v Kovelu, v hotelu Lesní píseč, který je pokaždé naši základnou.

let. Boris Ijuk z M. Zubovštíny, 3. 11. - 55 let. Vladimír Stejskal ze Sofevky, 10. 5. - 85 let. Ludmila Zajfertová z M. Zubovštíny, 26. 11. - 75 let. Ludmila Puhačková z Grotzina, 11. 12. - 40 let.

Všem členům preje za region hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Pokorný Region Litoměřice

Ve 4. čtvrtletí se v našem regionu dozívají významného životního jubilea titu naší členové:

60 let: 14. 10. Houživcová Jitka z Kuchařovky byt. Litoměřice a 18. 11. Skrabal Bohumil z Bojárky, byt. Encanova.

65 let: 10. 8. 1926. byt. Dvořák Václav z Bocanovky, byt. Trávčice, 12. 11. prof. Vlachová Věra z Semidub, byt. Litoměřice a 8. 12. Veselská Alá z Lucksy, byt. Encanova.

70 let: 11. 11. Vlčková Lída z Mirotiny, byt. Litoměřice, 30. 11. Matějková Libuse z Kupičova, byt. Vrbice a 29. 12. Žemanová Helena z Špačovky, byt. Ústí n. L. 75 let: 7. 11. Pavláková Helena z Mirohoště, byt. Velký Osek.

15. 11. Klábanová Vlasta z Mirohoště, byt. Horní Nezly a 17. 12. Opavová Anastazie z Volkova, byt. v Ústí n. L. 80 let: 22. 10. Opočenský Vladislav z Boratina, byt. Chotěňové, 2. 11. Prokopklová Marie z Hájenky, byt. Hrušovany, 9. 11. Poustecká Marie z Milšuse, byt. Litoměřice a 20. 11. Šípková Evženie z Ozerán, byt. Litoměřice, 81 let:

11. 11. Štěpánek Boleslav z Teremna, byt. Libochovice, 82 let: 18. 10. Stehlík Dobroslav z Javdipolu, byt. Chotěm 17. 10. 20. Tintěk Miloslav z Zavidova, byt. Poley, 84 let: 8. 10. Mitrovská Libuše z Kupičova, byt. Litoměřice, 86 let: 17. 12. Bohaté Miroslav, byt. Vrbice, 88 let: 3. 12. Chudobová Marie z Boratina, byt. Ústek, 90 let: 23. 10. Bílirůčková Anna z Volkova, byt. Litoměřice, 94 let: 1. 11. Štěpánek Karel z Teremna, byt. Soběnice, 95 let: 31. 10. Hluščíká Josef z Volkova, byt. Litoměřice.

Všem jubilantům přejeme hodnou spokojenosti a hlavně zdraví do dalších let.

Za výbor regionu ved. reg. Kozák

Region Žatec

Ve 4. čtvrtletí se dozívají významných výročí narození naší členové:

Dodatečně Božena Kellerová 15. 9. - 60 let - Strkovice a Václav Fiala 28. 9. - 80 let - Krásný Dvůr. Helena Tomzdlová (Tonzařová) 10. 10. - 70 let - Podbořany.

Anna Rejková 21. 10. - 80 let - Stadvorkovice. Raisa Kloučková 25. 10. - 70 let - Žatec. Antonie Skopalová 27. 10. - 80 let - Blatný. Bohumír Soukupová 31. 10. - 65 let - Zatec. Emanuel Záček, 14. 11. - 80 let - Mastov. Helena Zádorská, 15. 11. - 75 let - Zatec. Marie Kozlovská 21. 11. - 80 let - Barcín - Polsko. Vlastislava Ledvinová 30. 11. - 70 let - Žatec. Jindřich Buchalský 30. 11. - 80 let - Měcholupy. Božena Janečková 2. 12. - 75 let - Postolopry. Alexandr Vinkovský 11. 12. - 75 let - Kryry. Jiří Větrovec 12. 12. - 70 let - Nové Bor. Pavlína Volfová 16. 12. - 80 let - Louňy. Emilie Kudrnáčová 27. 12. - 60 let - Žatec. A dodatečně člena našeho výboru, která nebyla omylně zveřejněna v minulém Zpravodaji a 1. září oslavily své jubilejní 70. narozeniny. Je to Marie Martinovská ze Žatce, které přejeme mnoho štěstí, dobré a pevné zdraví a ještě mnoho spokojených příštích let. Totéž přejeme i ostatním, kteří oslavili nebo oslaví svá jubilea.

Mnogajíc, mnogajíc ljeta Vám všem za celý region přeje Kamila Ondrávová

Region Šumperk

V druhé polovině tohoto roku slaví své narozeniny tito naší členové:

Almanová Helena, nar. 8. 7. 1926, byt. Libina. Bílková Zdenka, nar. 8. 10. 1936, byt. Víkyřovice. Cislická Marie, nar. 25. 8. 1912, byt. Petrov n. Desnou. Dedečková Marie, nar. 18. 8. 1920, byt. Libina. Hamáček Miloslav, nar. 2. 12. 1946, byt. Nový Malín. Hajná Emily, nar. 23. 11. 1913, byt. Šumperk. Jon Miroslav, nar. 4. 7. 1956, byt. Víkyřovice. Končická

Důležité upozornění! Jelikož se množí dotazy dárčů na název a číslo konta Sdružení, rozhodíme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 00000-1937591369/0800. Číslo spotřebitele a.s. - Rytířská 29, Praha 1. Dary můžete poslat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nešaeová, Svídnická 509, 181 00 Praha 8. Prosíme čtenáře, aby nasucho neponutili o zveřejňování dárů, aby mužem neuvěřil lepravu po odběru účetního dokladu!

Krajene! Neposlejte v žádém případě peněžní dary na adresu redaktory! Díky za pochopení.

Záležitostí týkající se evidence členů - změny adres, příslušník nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: prof. MUDr. Vladimír Dufek, Na Hřebenách 20, 150 00 Praha 5

Tíž: Zpravodaj Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autoři. Vychází jako občasná. Sádreková, Václav Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádávají rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasíláte do 3. každého měsíce na adresu: Václav Latzelová, Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových žádisek povolená Česká pošta, s.p., odesíláním závodem Praha 6.nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo: 25. 09. 2001

Tiskne: NEOSET-Praha, Neklanova 17, Praha 2

Upřímnou soustrast požůstalým projevuje za region Březovský

Region Žatec

Oznamují krajanským, hlavně rodákům z Novokravjeva, že dne 31. 7. po velmi krátké nemoci zemřela naša členka při Marie Lněničková-Střívajová z Vroucku, ve svých nedožitých 68 letech. Ještě 12. května se zúčastnila setkání rodáků v Podbořanech. Tichou vzpomínku zesnulé a pozůstatků rodině upřímnou soustrast projevuje za region Kamila Ondrávová

Region Chomutov

13. 8. zemřel člen našeho regionu pan Vladimír Bulíř ve věku 70 let. Pocházel z obce Semiduby, nyní bytem v Držkovicích u Chomutova.

Upřímnou soustrast za region vyjadruje

J. Kačerová a A. Hloušek

Region Litoměřice

Náš fadu opusila krajanka Hrnčířová Antonie z Lucka, bytem Starý Týn, dne 18. 8. t. v. ve věku 76 let. Všem požůstalým upřímnou soustrast projevuje za výbor regionu ved. Kozák

Ve věku nedožitých 90 let zemřela v srpnu t. r. pí Marie Kadlecová, narozená v Kurdybáni Žornovském v rodině Špichalových. Na Volyni v Ledochovce. Zprávu sděluje syn a přibuzenstvo. Čestejte památku!

Region Moravský Krumlov

Dne 8. 6. zemřel ve věku 87 let dlouholetý člen našeho regionu. Hlásil se vždy k Volyníkům a pomáhal při činnosti regionu. Jeho lásku a koníček byly včelyčky - jimi také zemřel v náruči. Tichou vzpomínku uctíme jeho památku. Pozůstatků rodině vyslovujeme upřímnou soustrast.

Z regionu Přáhna

I. Malinská

Žena Křivánková rez. Libanská slavila 6. 1. t. r. 73. narozeniny. Rodáčka z Kvasilova, byt. Markvarc.

Hodně zdraví a štěstí přeje za krajany A. Kramář

Všem jubilantům blahoželeje i redakce Zpravodaje.

Výbor vyjadřuje požůstalým upřímnou soustrast.

Region Cheb

Se zármutek oznamujeme, že 28. srpna t. r. náleží smrti náš kraján Mikuláš Hrdlička ve věku 70 let, rodák z Sofevky. Byl jedním ze zakládajících členů našeho regionu. Hlásil se vždy k Volyníkům a pomáhal při činnosti regionu. Jeho lásku a koníček byly včelyčky - jimi také zemřel v náruči. Tichou vzpomínku uctíme jeho památku. Pozůstatků rodině vyslovujeme upřímnou soustrast.

Z regionu Máčová a Pancířová

I. redakce Zpravodaje vyžívá svou účast všem požůstalým po zemřelých.

NAŠE RÁDY OPUSTILI...

Region severomoravský

Oznamujeme naší krajanek velejnosti, že dne 6. srpna zemřela ve věku 87 let naša krajanka a zasloužilá členka našeho regionu - první dívčík opavského obvodu - paní Věra Hrková-Koptová z Lucka na Volyni, nyní bytem v Opavě.

Dalež oznamujeme smutnou zprávu, že dne 26. 6. 2001 zemřela krajana a náš člen p. Bohumil Rozložil z Jánovky, nyní bytem v Hradci Zlivoticích.

Další smutnou zprávu je oznámení, že dne 18. 8. t. r. zemřela ve věku nedožitých 90ti let miluji Emilia Vernerová-Vyhlanová z Krupý-Hranic na Volyni, nyní bytem Fréštět. R.

Všem požůstalým vyjadřujeme tímto upřímnou soustrast.

Výbor regionu SYM/SCVP

Dr. Vladimír Samec z Václav Dubeč

Region Frýdlant v Čechách

V uplynulých měsících nás opustili titu naší členové: 7. 5. Čurda Antonín, rodák z Alexandrovky, bytem v Raspenavě ve věku nedožitých 77 let, 23. 6. Plescháčová Marie, rodáčka z Českých, bytem v Mimoni, ve věku 66 let. 28. 6. Jakub Václav, rodák z Tverečí, bytem v Novém Městě p. S., ve věku 78 let a Hrudka Vladimír, rodák z Volkova, bytem v Černousích, který by byl v den svého pochodu dne 6. 8. dožil 57 let věku.

Upřímnou soustrast požůstalým projevuje krajanké.

Za výbor Ludmila Milíčková

Region Teplice

Dne 6. 5. zemřela v věku 75 let lid蒲ム Ludmila Gabrielová z Krupky, původem z M. Zubovštíny. Do své vlasti přijela před deseti lety jako dobrá Česká a vlastenka. Vedla svoje dítě k úctě ke své vlasti. Čest ji památku!

Dne 12. 7. zemřel po krátké nemoci ve věku 76 let Bohumil Kubín z Oldřichova, původem z Ledochovky.

Za výbor Ludmila Milíčková

DARY, došlé na konto SDRUŽENÍ červen-srpren 2001

Vladimír Knob, Fulnek - 100 Kč, Josef Knob, Moravice - 100 Kč.

Region severomoravský: Vladimír Dušek - 100 Kč

Region Praha: Daniel Mášová, Praha, 3x 200 Kč (tato dárkyne posílá každý měsíc dar 200 Kč - díky), Marie Rejková, Křepice - 100 Kč.

Region Chomutov: Marie Zelenková, Račetice - 200 Kč.

Region Žatec: P. Vávrová, Nepomyšl - 100 Kč a pi Tomešová, Žatec - 100 Kč.

Upřímně danu 500 Kč, který byl uveřejněn v 6. čísle Zpravodaje jako od neznámého dářce. Částku věnováno: Václav a Anna Šebková, Radiceves, okr. Žatec.

Žena Křivánková z Markvarce věnovala 200 Kč, i když není členkou (pochází z Kvasilova).

Dárcům ze srdce děkujeme!